

n. *Blumenregen* RAGH. 12, 102.

पुष्पवारी (पु० + वारि) f. *Blumengarten* H. 1113. HALĀJ. 2, 58. KUALAJ. 105, b. °वारिका f. dass. ebend. Schol. PAÑĀT. 221, 10 (wo fälschlich पुष्प० gedruckt ist). 12.

पुष्पवाहन (पु० + वा०) m. N. pr. eines Königs von Pushkara Aśri-P. im ÇKDr.

पुष्पवाहिनी (पु० + वा०) f. N. pr. eines Flusses HARIV. 12828. LANGL. 1, 508.

पुष्पवृत्त (पु० + वृत्त) m. ein Baum, der da blüht, VJUTP. 103.

पुष्पवृष्टि (पु० + वृ०) f. *Blumenregen* RAGH. 12, 94.

पुष्पवेणी (पु० + वे०) f. 1) *Blumenkranz* R. 3, 68, 41. — 2) N. pr. eines Flusses MBh. 6, 342 (VP. 184).

पुष्पशकटी (पु० + श०) f. eine vom Himmel kommende Stimme TRIS. 2, 8, 26. HĀR. 220.

पुष्पशकलिन (von पु० + शकल) m. eine Art Schlange Suçr. 2, 265, 20.

पुष्पशय्या (पु० + श०) f. *Blumenlager* ÇĀK. 34, 1.

पुष्पशर (पु० + शर) m. der Liebesgott ÇKDr. und WILSON.

पुष्पशरसन (पु० + श०) m. dass. ÇKDr. und WILSON.

पुष्पशून्य (पु० + शून्य) 1) adj. der Blüten baar. — 2) *Ficus glomerata* RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl. पुष्पक्षीन.

पुष्पश्रीगर्भ (पु० + श्री + गर्भ) m. N. pr. eines Bodhisattva DAÇABH. 2.

पुष्पस m. *Lunge* H. 605. — Vgl. पुष्पस, फुष्पस.

पुष्पसमय (पु० + स०) m. die Zeit der Blüthe, Frühling AK. 4, 1, 3, 18.

पुष्पसाधारण (पु० + सा०) m. die allgemeine Blumenszeit, Frühling H. ç. 24.

पुष्पसायक (पु० + सा० Pfeil) m. der Liebesgott DHĀRTAS. 66, 11.

पुष्पसार (पु० + सार) m. *Blumensaft* RĀGĀN. im ÇKDr.

पुष्पसारी (wie eben) f. *Bastienkraut* (तुलसी) BRAHMAVAIV. P. in Verz. d. Oxf. H. 24, a, 28.

पुष्पसूत्र (पु० + सूत्र) n. N. eines dem Gobhila zugeschriebenen Sūtra Ind. St. 1, 46. fgg. 2, 390.

पुष्पसौरभा (पु० + सौरभ) f. *Methonica superba* Lam. (कलिकारी) RĀGĀN. im ÇKDr.

पुष्पस्नान (पु० + स्नान) n. *Blumenbad*, eine Art Wethe (अभिषेक): पुष्पस्नानं नृपतेः कर्तव्यं देववित्पुरोधेभ्याम् । नातः परं पवित्रं सर्वोत्पातान्तकरमस्ति ॥ VARĀH. BRH. S. 47, 3. 88. पुष्पस्नानाम्बुभिः सपुष्पैः । अभिषेचन्मनुजेन्द्रं पुरोक्तो ऽनेन मन्त्रेण ॥ 54. 83. 77, 23. Der Schol. hat पुष्पस्नान vor sich gehabt, da er das Wort durch पुष्पनलत्रेण स्नपनम् erklärt; पुष्पस्नान hat auch KĀLIKĀ-P. nach dem ÇKDr.

पुष्पस्वेद (पु० + स्वेद) m. *Blumensaft* RĀGĀN. im ÇKDr.

पुष्पहारिन् (पु० + हारि) adj. *Blumen stehend* P. 6, 2, 79, Sch.

पुष्पहास (पु० + हास) 1) m. a) wohl *Blumengarten* HARIV. 12398. 12411. — b) Bein. Vishpu's H. ç. 71. HARIV. 14115. — c) N. pr. eines Mannes Or. und Occ. 1, 345. — 2) f. श्री ein menstruirendes Frauenzimmer ÇĀBDAR. im ÇKDr.

पुष्पक्षीन (पु० + क्षीन) 1) adj. f. श्री a) der Blüten baar, keine Blüten habend. — b) adj. f. keine Menstruation mehr habend H. 535. HALĀJ. 2, 332. — 2) f. श्री *Ficus glomerata* ÇĀBDĀK. im ÇKDr.; man hätte eher m. erwartet (vgl. पुष्पशून्य).

पुष्पाकर (पुष्प + अकर) adj. *blumenreich*: मास der Frühling VIKR. 9. RĀGĀ-TAR. 2, 187.

पुष्पाकरदेव (पु० + देव) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a.

पुष्पागम (पु० + अगम) m. *Frühling* (Ankunft der Blumen) R. 6, 34.

पुष्पाजीव (पु० + अजीव) m. der von Blumen lebt, Gärtner, Kranzwinder H. 900. पुष्पाजीविन् m. dass. ÇĀTĀDH. im ÇKDr.

पुष्पाञ्जन (पु० + 2. अञ्जन) n. *Vitriol als Kollyrium* H. 1054.

पुष्पाणनाड m. N. pr. eines Grāma RĀGĀ-TAR. 8, 961. 1040. 1580.

पुष्पानन (पुष्प + अना०) m. *Blumengesicht*, N. pr. eines Jaksha MBh. 2, 399.

पुष्पापीड (पु० + अपीड) m. N. pr. eines Gandharva ÇUK. in LA. 39, 7.

पुष्पामिकीर्ण (पुष्प + अ०) 1) adj. mit Blumen überschüttet LALIT. ed. Calc. 88, 11. — 2) m. eine Art Schlange (geblümt, gefleckt) Suçr. 2, 265, 9.

पुष्पामिषेक (पुष्प + अ०) m. = पुष्पस्नान VARĀH. BRH. S. 107 (अनुक्रमात्), 6. — Vgl. पुष्पामिषेक.

पुष्पाम्बुज (पुष्प + अम्बु + ज) m. *Blumensaft* RĀGĀN. im ÇKDr. u. पुष्पद्रव.

पुष्पाम्बुसु (पु० + अम्बुसु) n. N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBh. 3, 5048.

पुष्पायुध (पु० + आयुध) m. der Liebesgott (dessen Waffen aus Blumen bestehen) Spr. 472. GĪR. 10, 14.

पुष्पार्ण (पु० + अर्ण) m. N. pr. eines Sohnes des Vatsara von der Svarvithi Buçg. P. 4, 13, 12. fg.

पुष्पावती (von पुष्प mit suff. वत्) f. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 153, a, 12. No. 339. — Vgl. पुष्पवत्.

पुष्पावलिनरानिकुमुमिताभिन्न m. vertraut (अभिन्न) mit der Blüthezeit (कुमुमिता) der Blumenrothen (पुष्प + अवालिन) und der Waldrothen (वन - रानि), N. pr. eines Buddha LALIT. ed. Calc. 364, 13. पुष्पवलिन० FOUCAUX.

पुष्पासव (पुष्प + अ०) Devot von Blumen: पुष्पासवफलासवम् R. 5, 14, 44. पुष्पासवमोदितवक्रपङ्कज R. 5, 5. n. Honig RĀGĀN. im ÇKDr.

पुष्पासार (पु० + आसार) m. *Blumenregen* MBh. 44.

पुष्पास्र (पु० + अस्र) m. der Liebesgott (Blumen zu Geschossen habend) H. 228, Sch. ÇĀBDAR. im ÇKDr.

पुष्पाह्ला (पु० + आह्ला) f. *Anethum Sowa* Roxb. (शतपुष्पा) RĀGĀN. im ÇKDr.

पुष्पित (von पुष्प) gaṇa तार्कादि zu P. 5, 2, 86. 1) adj. a) mit Blumen versehen, Blüten tragend, in Blüthe stehend, blühend: तरु u. s. w. M. 11, 142. MBh. 1, 5884. 3, 2501. 13, 2798. ŚĪV. 4, 31. R. 2, 54, 4. 3, 55, 43. Suçr. 1, 22, 5. Spr. 531. RAGH. 19, 11. R. 6, 15. 28. PAÑĀT. 91, 7. BRAHMA-P. in LA. 52, 17. VARĀH. BRH. S. 54, 2. प्रदेश 88, 1. वन R. 2, 49, 3. वनराजी 3, 52, 23. वनस्थली RAGH. 15, 3. geblümt uneig. so v. a. mit blumenähnlichen Müllern versehen, gefleckt: (रूपः) पञ्चभद्रस्तु कृतपृष्ठमुखपार्श्वेषु पुष्पितः H. 1236. HĀR. 117. पञ्चाङ्ग० TRIS. 2, 8, 42. blühend so v. a. strotzend von: सुवर्णपुष्पितां पृथ्वीम् PAÑĀT. 1, 51. त्रय्याम् — मधुपुष्पितायाम् Buçg. P. 6, 3, 25. blühend so v. a. zur vollen Erscheinung gekommen: मन्यमानो च कामारं पुष्पितं तदनुग्रहम् KATHĀS. 2, 76. पुष्पिता वाक् eine blumenreiche Rede so v. a. schöne Worte ohne inneren Gehalt BRAG. 2, 42. — b) f. menstruirend ÇĀTĀDH. bei WILS. — 2) m. N. pr. eines Buddha LALIT. ed. Calc. 5, 14. 201, 12. — Vgl. प्रपुष्पित, संप्रपुष्पित